

אמא / מירי

דברים בהלוויה

מילה כל כך קצרה, שאומרת כל כך הרבה. ואולי, זה באמת מעיד על מי שאת – מכילה, מקבלת, אוהבת, קשובה, פתוחה, זורמת, חכמה, מבינה, מאזנת, נעימה, קלה, מזיזה את הגבינה, מתקדמת, מסתגלת, חברה, נותנת. כל המילים האלה ועוד רבות, מתארות את מי שאת.

בימים האחרונים דיברתי עם הרבה חברות שלך, שנאספו במשך החיים והלכו איתך דרך ארוכה. כולן עצובות כל כך, לא מאמינות, וכבר מרגישות בחסרונך. כל אחת ומה שהיה לך איתה - זיכרונות ילדות, שיחות נפש עמוקות, שיחות על החיים עצמם, שהיו מלוות תמיד בהמון ידע, מתוך קריאה אין סופית של ספרים ומאמרים, שכל כך אהבת, כאשר את מאזינה ברקע למוזיקה קלאסית. את מים שקטים שחודרים עמוק. בצניעות, עם השקט הפנימי שלך, ידעת להיכנס לאנשים עמוק לתוך הלב. זוכרת שיחה אחת שהייתה לנו, כשהייתי ילדה. רציתי מאוד אחות. ניסיתי לשכנע אותך בכל מאודי. בסוף התרצית ואמרת לי: בסדר, אבל קחי בחשבון שזה יכול להיות גם אח... ובזאת הסתיים מסע השכנועים שלי.

כמה התרגשת כשנולדו לנו מאי, הילי ותום. ליווית כל צעד שלהם, כל שינוי, במלוא תשומת הלב, בחדות, והיית מאושרת איתם. יצרת קשר מיוחד ואישי איתם, כשמדי פעם את לוקחת אחד מהם לאיזו שיחת נפש של 1:1, שהיא רק שלכם, ולא יוצאת מהחדר.

הביקורים שלך ושל אבא בימי רביעי בבית השיטה הפכו לשם דבר ונהיו למסורת. היה ידוע, אצלנו בקיבוץ, שזהו היום שלכם, בו אתם לוקחים את הילדים מן הגן, והמסורת נמשכה במסירות אין קץ, כשמעולם לא החמצתם יום, עד שכמעט הלכו לצבא. אנחנו גמלנו לכם בימי שבת, כשהיינו מגיעים לקראת הצהריים, ומבלים איתכם ועם נדב ואפי, יותם ויולי שעות יחד, אצלכם בבית. רק לאחר שהיו מקולחים, עם הפיג'מות ואחרי שצחצחו שיניים, היינו חוזרים הביתה, לוקחים אתנו את רגעי האושר האלה.

היית משחקת עם כל החבורה, יושבת שעות למשחק מונופול או צוללות, קוראת ספרים אחד אחרי השני בסבלנות אין קץ ואופה עם כולם עוגיות שוקולד צ'יפס, שעוברות מדור לדור במשפחה, ונדמה לי שאין מישהו במשפחה, או מהחברים הקרובים, שלא מכיר את טעמן.

לעתים קרובות נהגת להזכיר להילי איך אהבתן ללכת יחד לנדנדות של עין השופט, מתנדנדות ומשוחחות לכן, רק שתיכן, בזמן איכות, שיישמר בליבכן לעד. כשקניתם מתנות לילדים הייתה תמיד משמעות מאחורי זה. זה היה חייב להיות בעל ערך כזה שיש לו משמעות וערך מוסף מיוחד, שנקנה לאחר מחשבה. בשנה האחרונה זכינו בשתי המתנות הכי יקרות בעולם – ים ומשי. כמה התרגשת על בואן. גם כאן, עקבת בחדות אחר התפתחותן, והתרגשת לבלי סוף מהסרטונים והתמונות שלהן, רואה אותם בלופ ומתפעלת כל פעם מחדש.

בשישי האחרון, התכנסנו אצלנו בבית לארוחת שישי, כשימי ומשי מככבות. צילמת אותן, שיחקת איתן, שרת איתן והיית כל כך מאושרת. וגם אנחנו. תמיד אהבתי לראות מהצד איך את אוהבת אותן. זה היה מרגש במיוחד!!

נוצרים אותך בליבנו לעד, כל אחד עם הזיכרונות שלו. אוהבת אותך.

ארבע דורות: סבתא רבתא נירה, סבתא מירי, נכדה הילי, נינה ים